

„TANÍTÁSOK A BÉKE ÉS SZERETET ORSZÁGÁBÓL” – 15. AZ ISTENANYA „MUNKÁSSÁGA” A MAGYAR NÉPÉRT ÁRPÁD-HÁZI SZENT MARGITON ÉS ERZSÉBET ASSZONYON KERESZTÜL

A 2014-es évet Máriával, Égi Édesanyánkkal nyitottuk, Szent Szíve Oltalmába helyezve önmagunkat. Erről a „TANÍTÁSOK A BÉKE ÉS SZERETET ORSZÁGÁBÓL” – 14. ISTEN ANYJA, VILÁG BÉKEKIRÁLYNŐJE, mint a világ Legnagyobb, és legtisztább Engesztelője” című írás szól.

Az alábbiakban szinte ennek az írásnak a folytatása következik, de úgy, hogy már Szűzanya mellett a mi magyar szentjeinkre és nagy engesztelőire figyelünk.

E sorban első a naptári évet tekintve **Árpád-házi Szent Margit** királylány, akit szentek és boldoggá avatott, vagy szentként tisztelt magyar emberek egész sora követ. Majd legvégül, a sort jelen idők hazai nagyjaival zárjuk, s itt említhetjük meg a stigmatizált Galgóczy Erzsébetet, a nagy prófétanőt, Natália nővért, és az évek időrendi sorrendben pedig legutoljára **Erzsébet asszonyt, a Szeretetláng elindítóját, napjaink apostoli lelkületű édesanyját.**

Jelen írás elsősorban Árpád-házi Szent Margittal és Erzsébet asszonnyal foglalkozik, mert e két jeles személyiségen keresztül összeér a múlt és a jelen, mégpedig a Szűzanya és az Úr Jézus Vezetésében, és a JELENBEN.

Szűzanya emberiséget mentő történelmi munkájában segítség lehetett a világ számára *Szent István Király hármass felajánlása*, mellyel – *mint ősidők óta „Boldogasszony népe” – nemcsak a Szűzanya oltalmába helyezte önmagát, hanem egyúttal el is köteleződött a Teremtő Isten „engesztelésére”. Ez a fajta elköteleződés tehát egyszerre volt megmaradásunk védelme, és máig húzóó, végső mozzanatában, napjainkban beváltásra kerülő népfeladat is.*

Szent István királytól kezdve az Istenanya és a magyar nép szeretet-kapcsolata szentek sokaságát „termelte ki”, akik tudtak áldozatos életet élni Istenért, és Hazáért.

Mert az ő mintáját követték később magyar szentjeink is, a nekik Égből-adott más-más feladatokon keresztül.

A szívbeli akarát és az Istenhez tartozás vágya azonban a sötétség erőit is megmozgatta. *A szellemi harc a földi síkra is levetült, nehéz történelmünkben a Földi és Égi Hazáért vívott küzdelem mutatkozik meg.* Sok dologban azonban csak most, utólag fedezhetjük fel az Égi Erők segítségét.

Minden év 01. 18-án emlékezünk Árpád-házi Szent Margitra, aki a legnagyobb engesztelő szentünk (születése és halála egy napra esik). *Szerencsés Zsolt plébános atya* a következőt írta róla: „Margitot, a magyar király leányát, Szent Margittá magyarsága és kereszténysége tette.”

Élete és felajánlásai a Szűzanya engeszteléséhez hasonlatosak:

- Egyszerűséget vállalt Istenért, lemondott királyi rangjáról, királyi kéréiről, és minden kényelméről a Hazáért. Tudatosan vállalta fel, és felvállalta engesztelő életét. Különösen sokat imádkozott az Ország BÉKÉJÉÉRT a pártharcok idején.

- Betartott minden kemény kolostori előírást, nem kért a maga számára kedvezményeket (holott megtehetné volna!), sőt sokszor bőven túl is szárnyalta azokat („a rang kötelez” címen), hogy minél többet vezekeljen „előre” is a magyar nép sorsáért, amelyeket prófétai képességével előre látott. Tudott hallgatni, csendben tartotta mélységes Istenszerelmét. Mindent felajánlott Isten Oltárán, bár talán a legtöbb csodát véghezvivő szentünk volt, aki által az Úr Jézus még halottat is feltámasztott.

- A történelem folyamán pedig Szent Margit királylány mindig „megjelent”, és érezttette segítő hatását a Magyar Haza és a magyar nép érdekében.

Annak ellenére, hogy a szentté avatási pert a testvére, V. István, azonnal elindította, mégis csak a halála után 700 évvel később, 1943-ban XII. Piusz pápa avatta szentté. **A néphit szerint a**

Mennyben Szűzanya Maga mellé vette Égi Trónusához, mint Szent Fia egyik legkedvesebb szentjét, és így lett: **„Patrona Hungariae és Patrona Regina együtt” az Égi Hazában.** (Ennek a néphitnek alapja is van. A Jegyzőkönyv szerint egy premontrai harmadrendi soror álmában látta Margitot a halála előtt, ahogy Mária megkoronázza Margitot, és utána felviszi a Mennysországba.) A részleteiben megmaradt Szentté-avatási Jegyzőkönyv szerint fél évig temetetlen testét rózsaillesztésbe helyezték, és tömeges gyógyulások és csodák történtek sírjánál.

Deák Viktória Hedvig O.P. írt egy komoly, értékes és nagyon részletes, minden lehetséges forrásmunkát felkutató összefoglalót Árpád-házi Szent Margitról, amelyben több szó esik Szent Margit prófétai adottságairól is, amelyek komoly bizonyítékként szolgálnak a királylánynak Hazájáért vállalt tudatos önfeláldozásához.

Olyan, természetszerűen megváltozott korban élünk, hogy sokan vannak manapság, akik nem értik az ő, vagy az általa felvállalt önfeláldozást. Itt nem szabad elfelejteni a korszellem meghatározta gondolkodást, de ezen túlmenően: Margit nem egy mazochista szent volt.

Szent Margit a Szentlélek látnoki és prófétai képessége által látta az Úr Jézus Keresztútjának szenvedéseit, de előre látta hazánk későbbi korának istentagadó, istenkáromló, szellemi sötétségben megélt korszakainak bűneit is, és amit csak gyenge testével megtehetett, azt megtette, hogy a Megváltó miattunk felvállalt szenvedéseit enyhítse. Szent Margit nem az önsanyargatást kedvelte, hanem az Úr Jézust és Hazáját szerette annyira, hogy ezért képes volt életét is feláldozni, és minden alkalmat megragadni, hogy a végső idők büntetését csökkentse e nép fölött.

Szent Margit áldozata, s ennek eredményei egy olyan, különös Kegyelemmel megőrzött Szellemi Örökségünk, amely ITT és MOST, ebben a korban TETTEKRE váltható, mégpedig a Szűzanya Szeretelángja segítségével, és az Úr Jézus Irgalmas Szeretete és Vezetése által!

A Szűzanya Istenanyaságának munkája az utolsó 100-200 évben erőteljesen megmutatkozott a sorozatos, és egyre sűrűsödő Mária-jelenésekben, ahol a Szűzanya mindenhol más „minőségében” mutatkozott be, mára szinte a hitvilágunk minden területét lefedve.

2000 évvel ezelőtt a Szűzanya csendesen fogadta Magába a Megváltó Szeretetet. *Manapság pedig Istenanyasága teljes, Neki juttatott hatalmával vesz részt Szent Fia második eljövételének előkészítésében:*

Egy alkalommal így szólt Erzsébet asszonyhoz a Szűzanya, immár Hazánkra koncentrálva: (1962. ápr. 13.) *„Én jószágos, megértő Édesanyátok vagyok, és veletek összefogva megmentelek benneteket. Szent István nekem ajánlotta országotokat, és én ígéretemmel biztosítottam, hogy szívemen viselem az ő és a magyar szentek kérését. Egy új eszközt szeretnék kezetekbe adni. Nagyon kérlek, fogadjátok megértéssel, mert Szívem bánkódva néz le országomra.” ...*

Az Úr Jézus ez „utolsó időkre” adta – mint mentőövet – az Isteni Irgalmasság üzenetét és imáját. A Szűzanya, Aki „Irgalmasság Anyja”-ként végzi munkáját az emberiség megmentésében, ugyanezt teszi, miközben figyelembe veszi az Irgalmasság megnyilvánulásainak 3-as egységét: Irgalmas TETT, Irgalmas SZÓ, és irgalmas szívből fakadó IMA.

*

A Szűzanya egy alkalommal így szólt Erzsébet asszonyhoz: *„Karmelita kislányom! Oly sok bűn van az országban. Segíts nekem, mentsük meg! Én fénycsövát adok a kezébe. Ez Szívem Szeretelángja. Az én Szívem Szeretelángjához add a te szeretetedet is, és add tovább, kislányom! [...] „Ez Szívem Szeretelángja. Gyűjtsd meg nála a tiédet, és add tovább! – A szűzanya annyira zokogott, hogy alig értettem, mit mond. Megkérdeztem Tőle, mit kell tennem, és az egész ország nevében megígértem Neki mindent, csak hogy fájdalmát enyhítsem.”*

Vegyük észre, hogy itt Erzsébet asszony az élmény hatására tette ugyanazt, mint annak idején Árpád-házi Szent Margit tett.

Égi Édesanyánk tehát nem csak szomorkodik, és keserű könnyeket sír, hanem TESZ: „eszközt”, sőt „programot” is ad a „munkához”:

„A kegyelemmel teljes lángot, melyet Szívemből adtam nektek, szívről szívre járva gyűjtsátok meg az egész országban. Ez lesz a csoda, mely tüzet fog, és a sátánt megvakítja. Ez az összetartó szeretet tüze, melyet Szent Fiam Sebeinek érdemei által kértek.”

És a Szűzanya itt kérte és egyúttal adta is Erzsébet asszonynak **az engesztelő imádság előtti 5x-i keresztvetést az Úr Jézus 5 Szent Sebe tiszteletére, valamint a csütörtöki és pénteki engesztelő imaóra** (min. 1 óra!; főleg a családokban!) megtartását. /.../

*

A „**csodálatos kenyérszaporítás**” esetében az Úr Jézus „Miután jól laktak, azt mondta tanítványainak: „Szedjétek föl a megmaradt darabokat, hogy semmi el ne vesszen!” (Jn. 6 / 12).

A Mester a példabeszédben figyelmes volt a kicsiny maradékokra is.

Tanításában ez azt jelenti, hogy minden kicsi megtermelt értékre vigyázni kell, mert ezek az Örökélet „gyöngyei”. És mennyivel nagyobb értékek a megtermelt szellemi örökségek gyöngyei, mint a kenyérmorzsák!

A kenyérmorzsák nem vesznek kárba, ha a madarak felcsipegetik, vagy a hangyák széthordják. Szellemi örökségünk kincseit azonban csak mi, kései utódok kaphatjuk meg „felhasználás” céljából, ha méltók vagyunk rá, és ha vállaljuk a „lelki éhség” csillapításának áldozatos munkáját.

Erre tanította az Úr Jézus az alábbi idézetben **Erzsébet asszonyt** (1965. december 1.):

„Amint éppen a szentek követendő példájáról elmélkedtem, az Úr Jézus ismét tanítgatni kezdett: „Látod, leánykám, most már tiszta és világos előtted, hogy a kezdet pillanatától miért kértelek arra, hogy mondj le önmagadról.”^{*1} Azért kértelek erre sokszor, mert megváltó munkámban csak úgy vehetsz részt, ha egészen és állandóan Velem egyesülve élsz minden pillanatban.”^{*2}

Most újra azokat a szavakat ismétlem el neked, melyeket már rég nem imádkoztál vissza: „Leánykám, ne sajnálj te semmi fáradságot, határt ne ismerj, megváltó munkámból soha ki ne kapcsolódj egy pillanatra sem! Mert ha ezt tennéd, úgy érezném, megfogytokozott Irántam érzett szereteted.

Pedig úgy vágyom szeretetedre! Ezeket most is állandóan szem előtt kell tartanod, ez a szentek példájának követése. Ebben megegyeznek mind az Én megváltó munkám segítői, bármilyen körülmények között éltek is. – Ez a feltételem senkivel szemben sem változik, akiket különös követésemre meghívok. Vegye föl keresztjét, és kövessen Engem! Láthatod most már azt is, hogy nincs olyan szentem, akit nem követhettek. Hogy Én különböző körülmények közé helyezem őket, ez igaz, de a követelmény egy és ugyanaz. /.../ Teszem ezt azért (mármost a figyelemfelhívást), hogy senki ne érezzen gátlást, és kérésemet senki ne tartsa el nem érhetőnek.”

Erzsébet asszonyt annyira meghatották a szavak, hogy a következőt írja: „Átgondoltam az Úr Jézus tanítását. Az egyszerű szavak úgy szívódtak a lelkembe, mint száraz földre a csendes esőcseppek. Lelkembe beleimádkoztam az Úr Jézus Szavait, és kértem Őt: „Imádkoztam! Segíts, hogy egy csepp se folyjon el szavaidból, sem az én lelkemből, sem másokéból, kik a Te Tanításodat és megváltó munkádat követni akarjuk.”

Egyik-másik mély belső megélésben leírt kifejezésre talán nem árt visszatérni azok számára, akik kevésbé jártasak e kifejezések megértésében. – Azt azonban kérem figyelembe venni, hogy itt csak rövid, „vázlatos ismertetésre” van csak lehetőség.

^{*1} - „mondj le önmagadról” => Tartalmilag és szóhasználatában, sőt, gyakorlatában is legjobban Szűzanya Szavaival lehetne ezt a kérdést megvilágítani: „Íme az Úrnak szolgáló leánya, legyen nekem a Te Akaratod szerint!”

^{*2} - „határt ne ismerjétek” + „ne kapcsolódj ki egy pillanatra sem!” + Velem egyesülve ... minden pillanatban. – bár mindegyik kifejezés mást takar részletes mondanivalójában, mégis összecseng: egyiket sem mennyiségileg, hanem minőségileg kell érteni! => Egy angyali tanítás segítséget ad a „hogyanra”: „Minden tettebben jelen lehetek, ha ÚGY teszed!” – Valóban a leghétköznapibb dolgot, az utazást, a mosogatást, a háztartási munkát is lehet „ÚGY” tenni. Pl.: Árpád-házi Szent Margit is felvállalta a kolostori élet legegyszerűbb, alantásnak tartott munkáját is, Szent József ácsként dolgozott, és Erzsébet asszony rózsafüzér tizedekkel számolta az úthosszakat egyik helytől a másikig, amit gyalogosan kellett megtennie.

*

Az Úr Jézus manapság is, mint magyar történelmünkben annyiszor, és mint Szent Margitnak is valószínűleg megtette, ugyanúgy Erzsébet asszonynak is elmondta személyes „meghívását”. A „Jöjj, és kövess Engem” mai, megerősített változata a következőképpen szól Erzsébet asszonyhoz, (s rajta keresztül mindazokhoz, akinek szívét e szavak megérintik):

„Ugye, tudod, hogy meghívlak különleges küzdőtáboromba?” De szavait úgy mondta el nekem, hogy többes számban beszélt hozzám: „Ne a föld vonzzon magához benneteket múltó kényelmével, hanem az ÉN Országom eljövetele legyen földi életetek célja. Bízatom, Kegyelmem veletek lesz, és ÉN csodáival határos módon foglak segíteni benneteket!”

Ehhez kapcsolódva:

1962. 04. 17-i (viszonylag hosszabb) bejegyzésben az Úr Jézus:

„Lányom, amit most mondok, az nem csak neked szól ...!”

A lanya lelkedet fel kell rázni mélyre süllyedt nemtörődésükből.

Tudatosítani kell bennük a Velem való bensőséges egyesülés gondolatát, különösen azokkal a lelkekkel, akik gyakran fogadnak ugyan a szívükbe, de ez mégsem hozza közelebb őket Hozzám.

„Úgy, de úgy fáj nekem, amikor azt mondják: „Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj!” – És nincs ott a szívük! – „Hát tegyétek magatokat méltóvá, ne fordítsatok hátat Nekem! Ha már eljöttök, tegyétek szíveteket alkalmassá az állandó egyesülés által! Egy szerető fohász, egy szerető pillantás napközben is, hisz úgy sóvárgok utánatok!”

„Az fáj legjobban, ha nem bíznak Bennem! Hiába van hitük, ha nincs bizalmuk. Bizalom nélkül nem tudnak a közelembé férkőzni. Kérd meg fiaimat, ébresszenek bátorítást a lelkekben, hogy aki küzd, milyen kedves Elöttem, hogy a lélek fel ne adja a harcot, mert a szünet nélküli harc növeli bennük az Én Kegyelmeimet!

Küldjétek őket Édesanyámhoz. Egyetlen beszédet el ne mondjanak Anyám különös tiszteletének említése nélkül!

Leányom, kívánj Nekem sok lelket! – Ez legyen állandó életcélod!”

„A Magyarok Nagyasszonya Országá vagyunk, ezt ragyogtassák szüntelenül a lelkek felé. Tartsuk ébren a Magyarok Nagyasszonya különös óhaját! – Te pedig lányom, egész életed minden erejével és áldozataiddal óhajtsd szüntelenül az Én országom eljövetelét, hogy Édesanyám Szeretetlángja gyulladjon, terjedjen a Kegyelem tüze által!”

2014-02-03.

Szeretettel: M.G.Mária

